

til det eller det, men hvert Aar maa man dog tage Sagen op paa Finansloven og henstille til Bevillingsmyndigheden, om den vil give de vedkommende Penge eller ej. Den Gang Forslaget kom om at yde den første Del af Bevillingen til Felttkys, kunde Folketinget og den samlede Rigsdag, om de havde villet, have sagt nej, og Bevillingen var ganske simpelt gaaet ud af Finansloven. Hvem skulde have gjort nogen som helst Sag ud af den Ting? Bevillingen var falden bort, fordi Bevillingsmyndigheden i Spørgsmaal som disse staar over Lovgivningsmagten. Det kunde jo ellers se net ud. Et Parti, der havde et lille Flertal i Rigsdagen, men vidste, at dets Dage vare talte, kunde inden det maatte vige Magten, inden det ved et kommende Valg kom i Mindretal, vedtage Love, hvorefter der kunde gennemføres Bevillinger, maaske for en lang Aarrække, til Ting, som det ønskede skulde fremmes. Skulde saa Lovgivningsmagten, saa længe man havde disse Love, være bunden derved? Paa ingen mulig Maade. Bevillingsmyndigheden er Kernen i hele vor Forfatning, den staar over Lovgivningsmagten. Vi have Ret til at give de Bevillinger, vi ville, og nægte de Bevillinger, vi ville. Dette forekommer mig at være et klart og rigtigt Standpunkt, og det er det gamle Standpunkt, som Venstre i sin Tid gennem J. A. Hansen, Berg og Hørup har hævdet, ikke een, men mange Gange overfor Højres Ministre. Den ærede Ordfører nævnedes endvidere, at ogsaa de Forslag, vi havde stillet om Nedsættelse af Vedligeholdelses- og Nybygningsudgifterne, skulde være ulovlige. Ja, det har Venstre gjort sig skyldig i mange Gange. Det har Aar efter Aar mange Gange nedsat Vedligeholdelsesudgifterne til Flaadens Skibe, indtil det overtog Regeringen. For øvrigt vil jeg sige, at selv om vore Forslag vare blevne vedtagne, vilde det slet ikke betyde, at der blev Arbejdsløshed ude paa Orlogsværftet. Vi havde f. Eks. foreslaaet, at Arbejdet ved de Færger, som Staten lader bygge, skulde udføres der ude. Det vilde med andre Ord sige, at de vedkommende i Stedet for unyttigt Arbejde kom til at udføre nyttigt og for Samfundet gavnligt Arbejde.

Jeg skal endelig gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen). Han beklagede, at dette Forslag var blevet genoptaget, og sagde, at det var et Paradeforslag, et Forslag, som blev stillet for at lave Agitation. Jeg vil spørge,

hvilken Ret han har til at sige dette; han ved jo ikke det allermindste om de Grunde, som have dikteret os Optagelsen af Forslaget. Jeg erklærer over for det ærede Medlem, at det er sket af Interesse for de Arbejdere, det skal gavne. Derfor ville vi fastholde dette Forslag og stemme for det, og jeg synes, at naar det ærede Medlem paa Valgdagen har lovet at ville stemme for det, skulde han hellere holde dette Løfte end fremsætte saadanne Beskyldninger, som han ikke har den mindste Grund til at fremkomme med.

Ellinger: I Bilaget til Listen over de Ændringsforslag, som have været under Debat i den sidste Tid, har der jo vist sig en ganske ny politisk Konstellation, nemlig Marineministeren med Finansministeren under Armen, støttet af Socialdemokraterne og i øvrigt forladt af Guder og Mennesker. Jeg skal ikke nægte, at det er højst forunderligt at høre Mindretallets Ordfører (K. M. Klausen) udtale den uhyre stærke Kærlighed, som efterhaanden er kommen op i ham til den højtærede Marineminister. Det er jo dog kun to smaa Aar siden, at Forholdet var anderledes. Da Marineministeren i sin Tid lod det ærede Medlem kalde op til Forklaring til Politiprotokollen, var Marineministeren jo ikke saa forfærdelig behagelig, som han er bleven i den sidste Tid. — Nu er det jo saaledes, at man virkelig i Øjeblikket er kommen lidt i Vaande. Jeg for mit Vedkommende stemmer uhyre nødigt imod noget, der oprindelig er udgaaet fra en Minister. Jeg gør det ikke uden den haardeste Nødvendighed, det vil sige naar jeg finder, at det, der er fremkommet derfra, er slet. Nu er det jo imidlertid saaledes med dette Forslag, at det i Bilaget er meget vel motiveret fra, vi kunne sige, de to Ministres Side, men at der her i Tinget desværre til Vejledning for os, der ikke have nogen status quo at støtte os paa, kun er anført den ene Grund mod Forslaget, at hvis det blev vedtaget, vilde man gaa til en Forøgelse paa de fri Bevillingers Omraade, som man ikke nu vil gaa med til. Det er det eneste, der er anført mod Forslaget, der kun gaar ud paa at give nogle Folk 20 Øre mere om Dagen. Jeg vilde have sat overordentlig Pris paa, om den ærede Ordfører kunde have anført noget mere reelt mod Forslaget. Jeg vilde dernæst sætte megen Pris paa at faa at vide, i hvor mange Aar denne Doktrin skal være til Hinder for, at Marineministeren stiller